

تل آویو بول را راه نداد

یک رسانه عبری گزارش داد، رژیم صهیونیستی به «جوزپ بول» مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا اطلاع داده است که در تاریخ پیشنهادی نمی تواند میزبان سفر او به تل آویو باشد. روزنامه عبری «یدیعوت آحارونوت» نوشت، بول به وزارت خارجه رژیم صهیونیستی اطلاع داده بود که قصد دارد در روزهای ۱۴ و ۱۵ سپتامبر سفری به اراضی اشغالی داشته باشد. به دنبال آن، مسئولان این رژیم هم به او اینگونه پاسخ دادند که تاریخ پیشنهادی مناسب نیست و پیشنهاد هماهنگی برای انجام این سفر پس از دوره تعطیلات را دادند و این به معنای به تعویق انداختن سفر بول به اواخر ماه اکتبر است که دوره مسئولیت او به پایان رسیده است. این اتفاق در پی انتقادهای شدید رژیم صهیونیستی از تلاش‌های بول برای اعمال تحریم‌هایی علیه «ایتامار بن گویر» وزیر امنیت داخلی و «اسموتریچ» وزیر دارایی این رژیم به دلیل تحریکشان به نفرت‌پرانی و ارتکاب جنایات جنگی رخ داده است.

حمایت از هیچ کس

جورج بوش پسر اعلام کرد قصدی برای حمایت رسمی از هیچ‌یک از کاندیداهای انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۲۴ آمریکا ندارد. دفتر جورج بوش پسر، رئیس جمهور سابق آمریکا به چند رسانه اعلام کرد که نه بوش و نه همسرش لورا قصد ندارند که به صورت علنی بگویند به چه کاندیدی قرار است رای بدهند. بوش سال‌هاست که از عرصه سیاست بازنشسته شده است. تصمیم بوش پسر در عدم حمایت از یک کاندیدی انتخابات ۲۰۲۴ پس از آن مطرح شد که دیک چنی، معاون او تأیید کرده که به کاملاً هریس، کاندیدی دموکرات‌ها را می‌دهد. به نقل از شبکه خبری هیل، هریس هم از حمایت چنی استقبال کرد و آن را مایه افتخار خود دانست. «لین چنی» نماینده سابق کنگره آمریکا از ایالت وایومینگ نیز در حرکتی سنت‌شکنانه از موضع حزب جمهوری خواه جدا شد و گفت قصد دارد در ماه نوامبر به «کاملاً هریس» نامزد دموکرات انتخابات ریاست جمهوری آمریکا رای دهد. در سال ۲۰۱۲، بوش از کاندیداتوری میت رامنی حمایت کرده بود. بوش پسر در سال ۲۰۰۸ هم از جان مک‌کین حمایت کرد.

خروج آمریکا از عراق

وزیر دفاع عراق تأکید کرد این کشور توافق با آمریکا برای پایان مأموریت ائتلاف بین‌المللی در عراق در دو مرحله دارد. «نائب العباسی» وزیر دفاع عراق گفت: «توافق با آمریکا برای پایان مأموریت ائتلاف بین‌المللی در دو مرحله داریم. مرحله اول عقب‌نشینی نیروهای آمریکایی امسال شروع می‌شود و تا ۲۰۲۵ ادامه دارد. مرحله دوم عقب‌نشینی در سال ۲۰۲۶ به‌طور کامل به پایان می‌رسد.» این مقام عراقی افزود: «وزیر دفاع آمریکا پیشنهادی را ارائه کرد مبنی بر اینکه دو سال برای عقب‌نشینی کافی نیست، اما ما با پیشنهاد واشنگتن برای اضافه کردن یک سال دیگر به مدت زمان عقب‌نشینی مخالفت کردیم. کمیته‌های عراق و آمریکا درباره عقب‌نشینی همراه با ابقای شراکت و همکاری امنیتی به توافق رسیده‌اند.» وی در مصاحبه با العربیه گفت: «ما به تریکه حق تعدی و تهاجم به خاک خود را ندادیم. اطلاعاتی درباره پیوستن افرادی از استان‌های جنوبی به حزب کارگران کردستان (پ.ک.ک) وجود دارد.» وزیر دفاع عراق تأکید کرد: «به نفع عراق است که از هرگونه محوری دور بماند.»

تزیق می‌کنند، تأکید می‌کند و می‌نویسد: «هیچ کس نمی‌خواهد سوار هواپیمایی شود که خلبان آن افسرده است.» اما او مراقب است که این موضوع را به استارمر نسبت ندهد که به گفته او شرایط اقتصادی بسیار بدتر از او به‌ارث برده است. استارمر همچنین پس از آشوب‌های برگزیت روی کار آمده است.

بلر ابروهایش را بالا می‌اندازد و می‌گوید: «او ششمین نخست‌وزیر ما در طی ۸ سال است. اینجا بریتانیاست. زمانی که دفتر نخست‌وزیری را ترک کردم، در تقریباً ۲۰ سال، سومین نخست‌وزیر بودم.»

بلر با تأکید بر حجم چالش‌های پیش‌روی بریتانیا می‌گوید که انتظار داشت استارمر در سخنرانی‌های بعدی‌اش برنامه‌های امیدوارکننده‌تری ارائه دهد تا اقتصاد را دوباره احیا کند و کیفیت زندگی در بریتانیا بهتر شود.

دفاتر بلر در منطقه فیتزرویای لندن، پر است از عکس‌های دوران نخست‌وزیری و دیپلماسی پس از آن: عکسی از او در کنار رهبران ایرلند در سال ۱۹۹۸ پس از انعقاد پیمان جمعه نیک که به دهه‌ها خشونت فرقه‌ای در شمال ایرلند پایان داد. عکسی امضا شده از او با جان کری که در آن زمان کری وزیر امور خارجه بود و از او به‌عنوان فرستاده ویژه برای صلح در خاورمیانه تشکر کرده.

بلر می‌گوید در این روزها مشغول به فعالیت در نهادش است که با دولت‌های ۴۰ کشور همکاری می‌کند. بیشتر مشتری‌های او، رهبران خودکامه هستند که بلر هیچ عذرخواهی‌ای بابت آنها نمی‌کند. مثلاً بلر از معاملاتش با محمد بن سلمان، پادشاه عربستان سعودی به‌رغم شواهد مبتنی بر مسئولیت او در کشته شدن جمال خاشقجی، روزنامه‌نگار منتقد دفاع می‌کند.

بلر می‌گوید: «فکر نمی‌کنم هر کدام از ما که باور داریم باید با عربستان سعودی تعامل داشته باشیم هیچ‌وقت مخالفت خود را با آن اعلام کرده باشیم اما فکر می‌کنم در عربستان یک انقلاب اجتماعی در حال وقوع است که اثرات بسیار مثبتی برای امنیت ما و خاورمیانه خواهد داشت.»

بلر به تلاش‌های آمریکایی‌ها اشاره می‌کند که به دنبال معامله‌ای سه‌جانبه با عربستان سعودی و اسرائیل است که از مزیت‌های چنین تعاملی با عربستان است اما جنگ غزه موانعی را در این مذاکرات ایجاد کرده.

بلر در مورد بحث‌برانگیزترین موضوع نخست‌وزیری خود، جنگ عراق و جست‌وجوی بیهوده برای سلاح‌های کشتار جمعی، حرف جدیدی ندارد. او با اشاره به کتاب خاطراتش در سال ۲۰۱۰ و چندین تحقیقات عمومی می‌گوید: «بارها با این موضوع درگیر شده‌ام. به این نتیجه رسیدم کسی که متقاعد نشده را نمی‌توانید قانع کنید.»

تا حدی که عراق در ذهن بلر نقش بسته، درسی است که رهبران جهان معمولاً باید مراقب باشند تا میراث‌شان با یک موضوع تعریف نشود. بلر می‌گوید: «راستش را بخواهید، من به اندازه کافی کار انجام نداده‌ام. این موضوع در سال‌های بعد از سوی مردمی که هیچ‌وقت ندیده‌اید، تعیین می‌شود.»

برای بلر شاید سخت‌ترین معضل دیپلماتیک امروز حل مسئله بین چین، که بسیاری از کشورها با آن روابط تجاری دارند و آمریکا است که بسیاری از کشورها به آن وابستگی امنیتی دارند. بلر می‌گوید این موضوع به انتخاب دوگانه‌ای تبدیل شده. مثلاً تحت فشارهای آمریکا، بریتانیا مجبور شد شرکت هوایی، غول مخابراتی چینی را در شبکه رادیویی پرسرعت خود ممنوع کند.

بلر می‌گوید: «اگر شما یک کشور در حال توسعه هستید، هم‌اکنون رابطه قوی را با هوای برقرار کرده‌اید. باید فکر کنید که من چگونه آن را مدیریت کنم؟» اگر رهبری تصمیم بگیرد از واشنگتن سرپیچی کند و با پکن همسو شود به گفته بلر «پس برخی از شرکت‌های بنام در کشور شما تجارت نخواهند کرد.»

بلر در مورد آمریکا، به‌رغم تحولات چند سال گذشته، خوش‌بین است. او از پاسخ به سوال‌ها درباره انتخابات ریاست جمهوری آمریکا دوری می‌کند و در عوض اشاره می‌کند که آمریکا بزرگترین قدرت نظامی در جهان، بزرگترین صادرکننده نفت و گاز و مخترع شماره یک فناوری است. او می‌گوید: «نظر من این است که آمریکا این دوران را پشت‌سر خواهد گذاشت و دوباره به دوران کارآمدی خود بازمی‌گردد، سوال اینجاست که چگونه این اتفاق رخ دهد.» با این حال او نتیجه می‌گیرد که نوسانات رادیکال در سیاست آمریکا استدلالی را برای حفظ حکمرانی مشروط بریتانیا ایجاد کرده است. او می‌گوید، ملکه الیزابت و حالا پادشاه چارلز سوم به‌عنوان یک نیروی تثبیت‌کننده در برابر چرخش‌های بریتانیایی پس از برگزیت عمل کرده‌اند؛ لنگری که در مستعمرات سابق این کشور وجود ندارد. بلر چشمک می‌زند و می‌گوید: «اگر نظراتان تغییر کرده، راه بازگشت باز است.»

ماسک خودداری می‌کند. کتاب جدید تونی بلر تمام نکاتی را ارائه می‌دهد که بلر آرزو داشت سال ۱۹۹۷ پیش از آنکه وارد خانه شماره ۱۰ داونینگ شود، بداند. خوش‌بخورد، خوش‌رو و گه‌گاهی خیلی کوتاه تداقی، بلر که حالا ۷۱ ساله است یادآوری می‌کند که چرا ۱۷ سال پس از ترک خیابان داونینگ، حضور ماندگار و همچنین معماگونه‌ای دارد.

او با افتخار از دستاوردهای دولت‌ش در بازیابی آموزش و تقویت خدمات بهداشت عمومی بریتانیا صحبت می‌کند. اما با این حال بلر در حرفه سوداورش که پس از ترک خانه شماره ۱۰ آغاز کرد و شامل خدمات مشاوره‌ای از جمله مشاوره به بانک‌ها و دیپلماسی خاورمیانه می‌شود، برای کنار هم قرار دادن رهبران خودکامه و میلیاردرها مورد انتقاد قرار گرفته است. بلر از تعامل با عربستان سعودی دفاع می‌کند و حامی استفاده از هوش مصنوعی در دولت است و در مورد ایلان ماسک، که ابتکارش را ستایش می‌کند، محتاطانه پاسخ می‌دهد.

«مرکز تونی بلر برای تغییر جهانی»، سازمان مردم‌نهاد بلر، با استارلینک، شبکه ماهواره‌ای ماسک همکاری می‌کند که می‌تواند توضیح دهد چرا سوال‌ها درباره ظهور ماسک به‌عنوان اینفلوئنسر سیاسی و ایده‌پرداز تئوری‌های توطئه از طریق ایکس، شبکه فضای مجازی‌اش را محتاطانه جواب می‌دهد.

بلر درباره ماسک که او را پیشگام در دو صنعت یعنی خودروهای برقی و سفر تجاری فضایی می‌داند، می‌گوید: «من به عقاید سیاسی مردم ورود نمی‌کنم. من به اختراعات آنها علاقه دارم، نه سیاست‌هایشان.» برای بلر، بازگشت دولت کارگر گامی دیگر در بازسازی هویت سیاسی اوست؛ با اینکه اعطای نشان شوالیه به بلر از سوی ملکه الیزابت دوم معترضان خشمگین را به‌خیابان‌ها کشاند و او به‌خاطر تصمیم برای پیوستن به جنگ به‌رهبری آمریکا در عراق منفور است. بلر روابط خود را با استارمر تقویت کرده و خیلی بی‌سروصدا جایگاه سیاستمدار پیشگام را پذیرفته است.

در داخل حزب کارگر، بلر به‌عنوان سخنوری ماهر و استارمر با کاریزمای کمتر شناخته می‌شوند. پس از هشدارهای استارمر که میراث اقتصادی که از متصدیان سابق محافظه‌کار به‌جای مانده به‌معنای انتخاب‌های سخت است، برخی از منتقدان به‌دنبال مقداری از انرژی بلر می‌گردند.

بلر در کتابش بر نیاز به رهبرانی که خوش‌بینی را

که نمی‌خواهیم، موضوعات جدید را به اشاره به قدیم معنا می‌بخشیم. بنابراین روی کار آمدن نخست‌وزیر حزب کارگر بریتانیا پس از یک دهه از حکومت بلر، منجر به مقایسه‌های بی‌پایان استارمر با نخست‌وزیر قبلی در سال ۱۹۹۷ شده است. هم‌کی‌یر استارمر و هم تونی بلر وکالت خوانده‌اند. هر دو خود را در برابر چپ‌های حزب کارگر قرار داده‌اند. شباهت‌های آنها تقریباً در همین دو مورد است. بلر می‌گوید: «روح زمانه امروز متفاوت است.»

«کارگر جدید» فلسفه سیاسی است که بر تاریخ حزب کارگر بریتانیا از اواسط سال‌های ۱۹۹۰ تا ۲۰۱۰ در دوران رهبری بلر و گوردون براون چیره شده بود. این فلسفه نه‌تنها به پایان قرن بلکه به هزاره نزدیک می‌شد و در آن زمان حال و هوای بریتانیا «بسیار خوش‌بینانه» بود. اما امروز؟ «مضطرب‌تر است.»

بریتانیا آنطور که سر جان میجر، سلف بلر می‌خواست کشوری نیست که با خود به آرامش رسیده باشد. به گفته آمول راجان، خبرنگار بی‌بی‌سی، تاریخ اقتصادی اخیر بریتانیا همانند بسیاری از دموکراسی‌های غربی دیگر به داستانی از شوک و رکود تبدیل شده است: «سیکلی معیوب از افزایش هزینه‌ها، افزایش مالیات و عملکرد ضعیف.»

علاوه بر اینکه بریتانیا در دوران نخست‌وزیران مختلف بسیار متفاوت بوده است، تونی بلر و کی‌یر استارمر شاخک‌های سیاسی و تجربیات زیسته بسیار متفاوتی دارند.

بلر در حالی که نگران نابرابری و موقعیت جمعیت فقیر بریتانیاست در کتاب خاطراتش، «سفر» A Journey، می‌نویسد که او بیشتر با آرزوها و امیال طبقه متوسط همذات‌پنداری می‌کند تا نگرانی‌های طبقه کارگر. او می‌گوید که می‌خواست حزب کارگر را فراتر از مبارزه طبقاتی هدایت کند.

از سوی دیگر کی‌یر استارمر اعلام کرده است که «پروژه» او «بازگرداندن حزب کارگر به خدمت برای کارگران است و دوباره به ابزار طبیعی برای رسیدن به آرزوها و امیدهایشان تبدیل شود.»

خودکامه‌گان در کنار میلیاردرها

بلر در گفت‌وگویی با مارک لندلر، خبرنگار نیویورک‌تایمز درباره کتاب جدیدش On Leadership، به موضوعاتی مانند اختلال در سیاست‌های آمریکا می‌پردازد و از پاسخ دادن به سوال‌ها درباره تاثیر ایلان